

La meva experiència de voluntari amb infants amb risc social,
a l'Esplai de la Bordeta de la Parròquia de St Agustí

Tenia gairebé divuit anys quan vaig començar el primer voluntariat de la meua vida, com a pre-monitor d'Esplai. Encara que estava il·lusionat per aquesta nova aventura, he de reconèixer que a la vegada passava pel meu cap la por al fracàs, a no fer-ho bé, a no donar el suficient, a decebre. Penso que les raons anomenades anteriorment, són les que impedeixen que moltes persones donin el pas, el salt endavant, la por a no saber fer, a no fer les coses bé, a fracassar. Però el voluntariat és tan gran, que donis el que donis, mentre sigui el que tu pots, i ho facis de cor, sempre serà suficient. Clar que s'ha de ser una persona responsable, com ho som a la nostra vida quotidiana, cada dia, però, la recompensa és infinita. A l'inici del meu voluntariat, em plantejava quines coses podia donar, oferir com a monitor, i és curiós, que al final d'aquesta etapa, el que es va quedar gravat en el meu pensament van ser totes les coses que el voluntariat m'havia donat. Perquè, encara que no siguem conscients, el voluntariat, no el fem només per ajudar, sinó també per tot el que rebem. El voluntariat és únic, és capaç de transformar i canviar el teu dia a dia, de treure't un somriure, o de fer-te plorar. Moltes vegades, estava tenint una mala setmana, i no tenia ganes de anar a l'Esplai, preferia quedar-me a casa, però al final sempre hi anava. Per què? Perquè era conscient, que quan arribés a l'Esplai em trobaria amb nens i nenes que vindrien corrent a donar-me una abraçada, a jugar. Sabia que encara que estigués passant un mal moment, ells volent o sense voler, m'ajudarien. Clar que també hi havia dies

dolents, dies en el qual les activitats no sortien bé, que el comportament no havia estat el millor, però al final la balança sempre pesava més per un cantó. El voluntariat no només serveix per poder tornar o donar a la societat, sinó per fer-nos conscients de les situacions personals de tothom. Et fa més humà. No és el mateix escoltar a les notícies que ha augmentat el nombre de famílies que viuen al límit del llindar de la pobresa, que conèixer a nens i nenes, que només tenen un pare, o una mare, i t'expliquen que estan fent un esforç per poder anar a l'esplai i poder pagar. Penso que el voluntariat, sense ser aquesta la seva única finalitat, serveix per a no perdre el contacte amb les persones i la sensibilitat davant les injustícies i el patiment, ja que no només col·labores, sinó que acompanyes a les persones, coneixes les seves històries i problemes.

La meva conclusió és que si cada membre de la nostra societat pogués fer l'experiència de ser voluntari, encara que només sigui una setmana, el creixement a nivell de valors morals i l'empatia generada seria suficient per a realitzar canvis i avançar com a societat.

Josué López Pavón

Alumne de 1r d'Animació Sociocultural i Turística

INS Ronda